

430.

U S T A W A

z dnia 13 lipca 1920 roku

o uposażeniu pracowników kolei państwowych.

Art. 1. Pracownicy kolei państwowych, nie pozostający na etacie Ministerstwa Kolei Żelaznych, pobierają uposażenie na zasadach określonych niniejszą ustawą.

Postanowienia niniejszej ustawy nie przesądzają w niczem prawnopañstwowego stanowiska pracowników kolei państwowych.

Każde stanowisko służbowe pracownika kolei państwowych będzie zaliczone do jednego z 15 stopni płac.

Pracownik stały otrzymuje uposażenie, przywiązane do stopnia płacy tego stanowiska, na które został mianowany.

Art. 2. Uposażenie to składa się:

- a) z płacy zasadniczej,
- b) z dodatku za wysługę lat,
- c) z dodatku drożyznianego.

Art. 3. Ustanawia się następujące zasadnicze płace miesięczne w markach polskich:

Stopień płacy:		Stopień płacy:	
1.	3.200	9.	700
2.	2.600	10.	650
3.	2.100	11.	600
4.	1.600	12.	550
5.	1.300	13.	500
6.	1.100	14.	450
7.	950	15.	400
8.	800		

Art. 4. Tytułem dodatku za wysługę lat pracownik stały pobiera za każdy rok służby państwowej $2\frac{1}{2}\%$ pobieranej w danej chwili płacy zasadniczej.

Pracownikowi, który wykaże, iż ukończył studja wyższe na jednym wydziale uniwersytetu lub równorzędnego zakładu naukowego, zakończone przepisaniem egzaminami, dolicza się 5% płacy zasadniczej za każdy rok studjów.

Dodatek za studja wyższe nie może przenosić 20% płacy zasadniczej.

Czasu pełnienia normalnej i powszechnej powinności wojskowej nie uwzględnia się przy wymiarze dodatku za wysługę lat; inna służba wojskowa zalicza się tylko wówczas, jeżeli pracownik nie spełniał jej równocześnie z kolejową służbą państwową.

Pracownik zaczyna pobierać dodatek za wysługę lat dopiero po upływie roku od zamianowania go pracownikiem stałym.

Dodatek za następną wysługę lat przyznaje się corocznie z urzędu, od pierwszego dnia miesiąca, następującego po terminie wysługi.

Dodatek za studja wyższe pracownik otrzymuje z chwilą mianowania go pracownikiem stałym.

Art. 5. Przez czas trwania wyjątkowych, wojną wywołanych warunków ekonomicznych, pracownik pobiera dodatek drożyzniany do płacy zasadni-

czej, zależnie od stosunków rodzinnych i miejscowości, w której pełni służbę stale.

Pod względem stosunków rodzinnych dzieli się pracowników na 4 grupy. Do pierwszej grupy należą samotni, do drugiej — utrzymujący jednego lub dwóch członków rodziny (mała rodzina), do trzeciej — utrzymujący do czterech członków rodziny (rodzina średnia), do czwartej — utrzymujący więcej niż czterech członków rodziny (duża rodzina).

Przy zaliczaniu do grup uwzględnia się będących na utrzymaniu pracownika: a) żonę, względnie męża, b) ślubne i uprawnione dzieci (art. 14), tudzież pasierbów do ukończenia lat 18, a o ile uczęszczają do szkół publicznych, lub wskutek ułomności fizycznych albo umysłowych nie mogą na swoje utrzymanie zarabiać — do ukończonych lat 24.

W wypadkach ułomności fizycznej lub umysłowej, Minister Kolei Żelaznych może, w drodze wyjątku, uwzględnić dzieci w wieku ponad 24 lat.

Jeżeli żona lub mąż pracownika kolejowego pozostaje w służbie państwowej, nie uwzględnia się tego małżonka przy wymiarze dodatku pracownikowi kolejowemu.

Dzieci i pasierbów, które weszły w związki małżeńskie lub które same się utrzymują, jakoteż pasierbów, posiadających własne zaopatrzenie, nie uwzględnia się przy wymiarze dodatku drożyznianego.

Podstawę do obliczania dodatku drożyznianego stanowi płaca zasadnicza. Wysokość miesięcznego dodatku drożyznianego, obliczonego w markach polskich, ustala się, mnożąc procentową część płacy zasadniczej, stanowiącej mnożną, przez mnożnik, jednakowy dla wszystkich stopni płac, a różny dla poszczególnych klas miejscowości. Mnożna wynosi dla pracowników samotnych:

W stopniu 1. [płacy:	płacy zasadniczej	W stopniu płacy:	płacy zasadniczej
1.	1 ⁰ / ₁₀₀	9.	2 ⁰ / ₁₀₀
2.	1,1 ⁰ / ₁₀₀	10.	2 ⁰ / ₁₀₀
3.	1,2 ⁰ / ₁₀₀	11.	2 ⁰ / ₁₀₀
4.	1,4 ⁰ / ₁₀₀	12.	2 ⁰ / ₁₀₀
5.	1,5 ⁰ / ₁₀₀	13.	2 ⁰ / ₁₀₀
6.	1,6 ⁰ / ₁₀₀	14.	2 ⁰ / ₁₀₀
7.	1,7 ⁰ / ₁₀₀	15.	2 ⁰ / ₁₀₀
8.	1,8 ⁰ / ₁₀₀		

Mnożna ta powiększa się dla małej rodziny o cztery jednostki, dla średniej o siedem jednostek, dla dużej o 10 jednostek. Tak wypośrodkowaną liczbę mnoży się przez ustalony mnożnik.

Z chwilą wejścia w życie ustawy niniejszej ustala się mnożnik dla najwyższej klasy miejscowości na 150.

Podziału miejscowości na klasy dokona Rada Ministrów, na wniosek Ministra Skarbu, biorąc pod uwagę różnicę warunków ekonomicznych, z tym jednak zastrzeżeniem, że kwota dodatku drożyznianego dla miejscowości, zaliczonej do klasy najniższej, nie może się różnić od odpowiedniej kwoty dla miejscowości, zaliczonej dla klasy najwyższej, więcej, aniżeli o 40⁰/₁₀₀.

W zależności od zmiany warunków ekonomicznych, jako też od zmiany stosunków, które stanowiły podstawę zaliczenia miejscowości do poszczególnych klas, Rada Ministrów, na wniosek Ministra Skarbu, władna będzie podwyższać lub obniżać stopę mnożnika i zarządzać zmiany w zaliczeniu miejscowości do poszczególnych klas.

Art. 6. Jeżeli pracownik otrzymuje mieszkanie w naturze — wartość tego mieszkania potrąca się z uposażenia.

Art. 7. Pracownik otrzymuje ze Skarbu Państwa tylko jedno stałe uposażenie służbowe. Może jednak za spełnianie czynności, właściwych innym urzędom, otrzymywać dodatkowe wynagrodzenie, którego wysokość ustala właściwa władza centralna w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 8. Prawo do otrzymywania uposażenia rozpoczyna się: a) dla wstępujących do służby państwowej, czy to po raz pierwszy, czy ponownie: o ile istotne objęcie służby nastąpiło przed 15 dniem miesiąca kalendarzowego, od pierwszego dnia tego miesiąca, a o ile po 15 dniu miesiąca kalendarzowego—od 15 dnia tegoż miesiąca kalendarzowego; b) w pozostałych wypadkach z dniem 1 najbliższego kalendarzowego miesiąca po dniu mianowania na nowy urząd, względnie po powstaniu warunków uzasadniających zmianę w wymiarze uposażenia.

Atoli w razie takiej zmiany miejsca służbowego, która pociąga za sobą zmianę w wysokości uposażenia, przysługuje pracownikowi prawo do uposażenia, odpowiadającego nowemu miejscu służbowemu, od 1 dnia kalendarzowego miesiąca, następującego po uwolnieniu go od poprzednich obowiązków służbowych.

W razie śmierci pracownika, wstrzymuje się wypłatę uposażenia, z ostatnim dniem kalendarzowego miesiąca, w którym śmierć nastąpiła, a w razie rozwiązania stosunku służbowego w inny sposób—z ostatnim dniem tego kalendarzowego miesiąca, w którym stosunek ten istotnie ustał.

Art. 9. Uposażenie wypłaca się pracownikowi stałemu w ratach miesięcznych zgóry, w pierwszym dniu każdego miesiąca.

O ile pierwszy dzień miesiąca jest niedzielą lub świętem uroczystym, wypłata uposażenia następuje w ostatnim dniu poprzedniego miesiąca.

Art. 10. Normy wszelkich poborów niestałych i ubocznych (jak dje-ty, dodatki funkcyjne, ryczałty rozjazdowe i t. d.) określi rozporządzenie Rady Ministrów.

Postanowienia przejściowe.

Art. 11. Przyznaje się przewidziane w ustawie niniejszej uposażenie wszystkim pracownikom, pełniącym służbę w dniu 1 lipca 1920 r. z wyjątkiem pracowników kontraktowych, sezonowych i próbnych.

Aż do ustalenia w przyszłej ustawie o służbie na państwowych kolejach żelaznych pojęcia i charakteru pracownika stałego, wynagrodzenie, obliczone na podstawie dniówkowej, wypłacane będzie nadal z dołu. Pracownikom takim należy się wynagrodzenie od dnia rozpoczęcia pracy, a w razie ich śmierci, choroby lub rozwiązania stosunku służbowego, obowiązują dotychczasowe przepisy.

Art. 12. Znosi się dotychczasowe przepisy, dotyczące pracowników kolejowych we wszystkich trzech zaborach, a ustalające przynależność do klas służbowych, względnie do kategorii płac.

Art. 13. Rada Ministrów, na wniosek Ministra Kolei Żelaznych, ustali stanowiska służbowe wedle 15 stopni płac (art. 3), oraz postanowi zasady włączenia pracowników do poszczególnych stopni płac. W okresie przejściowym Rada Ministrów może, w drodze wyjątku, na wniosek Ministra Kolei Żelaznych, przyznać pracownikom poszczególnym uposażenie wyższe, od uposażenia, przywiązanego do stanowiska, istotnie przez pracownika zajmowanego.

Art. 14. Jako dzieci (w myśl art. 5) uważać należy własne dzieci pracownika kolei państwowych, które do dnia wejścia w życie niniejszej

ustawy żyją z nim stale we wspólnem gospodarstwie domowem i są przez niego w zupełności utrzymywane.

Art. 15. Przy wymiarze dodatku za wysługę lat, czas służby pracowników w rozumieniu ustawy niniejszej liczy się od dnia rzeczywistego objęcia służby w Państwie Polskiem.

W czasie przejściowym komisje weryfikacyjne, ustanowione przy Ministerstwie Kolei Żelaznych, tudzież przy Dyrekcjach Kolei Państwowych, będą mogły zaliczyć do czasu wysługi pewną liczbę lat tym pracownikom, którzy są obecnie w państwowej służbie kolejowej, lub wstąpią do tej służby najpóźniej w trzy miesiące po wejściu w życie niniejszej ustawy, a którzy:

1. pozostawali w służbie państwowej, samorządowej lub kolejowej państw obcych, albo

2. udowodnią, że pracą zawodową przed wstąpieniem do państwowej służby kolejowej polskiej nabyli kwalifikacji i doświadczenia, uzdalniających ich do obecnie spełnianej służby kolejowej.

Zaliczyć można w ten sposób z poprzedniej służby lub pracy zawodowej najwyżej lat 20, co jednak nie przesądza zaliczenia czasu służby lub pracy do emerytury.

Komisje weryfikacyjne będą mogły zaliczyć pracownikom kolejowym, którzy wstąpili do państwowej służby kolejowej w trzy miesiące po wejściu w życie niniejszej ustawy, poprzedni czas służby lub pracy zawodowej tylko wówczas, jeżeli pracownik wykaze, że zaszyły ważne okoliczności, które uniemożliwiły mu wcześniejsze wstąpienie do polskiej kolejowej służby państwowej.

W wypadkach dłuższego urlopu bez uposażenia, odliczenia pewnego czasu orzeczeniem dyscyplinarnem lub dobrowolnej służby wojskowej i t. p. wstrzymuje się decyzję co do przyznania dodatku za wysługę lat za te czasokresy, aż do wejścia w życie ustawy o służbie na państwowych kolejach żelaznych.

Emerytowi, który zostanie przyjęty do czynnej służby kolejowej, może być zaliczony czas służby, odbytej w państwie obcym, przed przeniesieniem go na emeryturę.

Decyzję w innych wypadkach zastrzega się Radzie Ministrów.

Art. 16. Aż do czasu wejścia w życie nowej ustawy emerytalnej, nie należy pobierać opłat i wkładek do funduszków emerytalnych b. austriackiej kolei państwowej.

Art. 17. Ustawa niniejsza obowiązuje od dnia 1 lipca 1920 r.

Z dniem 1 lipca 1920 r. tracą moc obowiązującą wszystkie ustawy i przepisy w przedmiocie, objętym ustawą niniejszą.

Wyплаты, dokonane w ciągu: marca, kwietnia, maja i czerwca 1920 r. ponad ustawowe uposażenie, uważa się za bezwrotny dodatek regulacyjny po dzień 30 czerwca 1920 r.

Art. 18. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Prezydentowi Ministrów i Ministrowi Skarbu oraz Ministrowi Kolei Żelaznych.

Marszałek:

Trampczyński

Prezydent Ministrów :

Minister Skarbu:

W. Grabski

Minister Kolei Żelaznych:

K. Bartel